

פרוטוקול מס' 479

מישיבת ועדת העבודה
מיום ה', כ"ב בשבט תשל"ז - 10.2.1977, שעה 9.30

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

ש. ארבל-אלמוזלינו - היו"ר
י. ז. אמיר
ל. דיציאן
מ. ורטמן
ה. זידל
י. כהן
י. לקט

מוזמנים:

א. גלס - משרד המשפטים
י. כפלאוי - משרד העבודה
ב. גרינברג - משרד הבטחון
ס. אביטל - משרד הבטחון
י. שובלי - הסתדרות הנוער העובד
י. מאירי - נציבות שירות המדינה

יועץ משפטי לוועדה: י. אליאסוף

מזכיר הוועדה: י. נוריאל

רשמה: א. עצמון

- סדר היום: (1) חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון מס' 7)
(2) חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 5), תשל"ו-1975.

- 1175 -

הכנסת השמינית (1977)

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ש. ארבל:

חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון מס' 7), תשל"ז-1977

הצעת חוק פרטית זו שעברה קריאה ראשונה בכנסת והועברה לוועדת העבודה להכנה לקריאה שנייה ושלישית. חברי-הכנסת קורפו ולין שהשתתפו בדיון הביעו זיעה יותר קיצונית ממני. כלומר, יש לבטל את כל הזכות הקיימת ובזה לפתור את הבעיה. כמובן שאמרת שגם לא את ההערות שלהם לידיעת חברי ועדת העבודה והועדה סוברנית להחליט כפי שתחליט.

אני בדיעה שנאמץ את כל אותם סעיפים שכללנו בטייטה של הכנסת והבאנו אותה לקריאה ראשונה. נתחיל עתה לקרוא את הסעיפים.

אליאסוף:

סעיף 1: (1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (1) יבוא: (1) שירות סדיר לפי הפרק השלישי לחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב), אף אם שירות זה הוארך מכוח סעיף 26 לחוק האמור (להלן - שירות סדיר).

זה סעיף שבא להחליף את הנוסח שקיים היום שאומר שירות מלא. במקום שירות מלא יבוא שירות סדיר שזה כולל שירות שהוארך מכוח צו מיוחד. זה בא לעשות התאמה של הגדרות.

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
(ד) לענין חוק זה, דין שירות בצבא הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות קבע - כדין שירות סדיר, אם הוא בא בתכוף לאחר תקופת שירות סדיר, ותקופתו, בין על פי התחייבות אחת ובין על פי מספר התחייבויות רצופות, אינה עולה על שנתיים.

ההוראה הזאת באופן עקרוני קיימת כבר היום בסעיף (א) 39 של החוק. מכיון שכל האלמנטים של הסעיף הזה נמצאים בהגדרה של פיסקה (ד) מוצע למחוק את סעיף 39(א).

ל. דיציאן:
כלומר, שזה יכול לחול על שירות רצוף של חמש שנים. ערב מלחמת יום הכפורים באה הוראה שמי שהשתחרר משירות סדיר 3-4 חודשים לפני פרוץ המלחמה ורוצה לשרת בקבע ניתנת לו האפשרות לחתום קבע ולהמשיך לשרת כאילו לא היתה הפסקה של אותם חודשים. האם זה יתפוס לגבי המקרה הנוכחי?

אליאסוף: הסיטואציה תתפוס.

ג. גרינברג: הוועדה החליטה לא להחיל עליהם את הפרק השני שמדבר על חזרה לעבודה.

היו"ר ש. ארבל: את סעיף (א) 5 כן.

ג. גרינברג: סעיף 5(א) חל על מי שהתגייס לשירות סדיר עד גיל 20. אני מבין את השאלה ששאל חה"כ דיציאן. החוק מדבר היום על רציפות. כלומר, אם היתה הפסקה בין מועד שחרור מהסדיר לגיוסו לצבא הקבע אז חובת החזרה לעבודה אינה קיימת היום.

ב. גרינברג:
 מי שהתגייס לשירות לפני תחילת החוק
 הזה החוק הקיים יחול עליו. לגבי מי
 שהתגייס לאחר תחילת החוק הזה יחולו עליו ההוראות החדשות שנקבעו כאן
 כלומר, שלא ניתנת הזכות לחזור למקום העבודה. קיימת רק פרבילגיה אחת
 והיא זכות קדימה להישלח למקום העבודה שעבד לפני התגייסותו.

י. אליאסוף:
 מדובר בחייל שמתגייס לשירות חובה אחרי
 שעבד במקום מסויים 6 חודשים במקום אחד
 ואחרי הצבא הוא רוצה לחזור לאותו מקום עבודה. נניח שאחרי השחרור לא
 חזר למקום העבודה ואחרי 3 חודשים הוא התגייס שוב לשירות קבע - שאחרי
 אם אחרי זה תהיה לו הזכות לחזור?

היום החוק מבחין בין שני מצבים: -
 (1) שיש רציפות בין השירות הסדיר לשירות החובה. (2) כאשר אין רציפות.
 אם הוא מתגייס לשירות קבע תוך כדי העבודה אז הוא נחשב כמפוטר.

ל. דיציאן:
 אותו חייל אחרי שהשתחרר משירות סדיר
 או משירות סדיר מוארך לקח לו 6 שבועות
 חופשה, בינתיים פרצה מלחמה והוא גויס ורוצה אחר כך לשרת שנה נוספת
 בצבא ולאחר מכן לחזור לעבודה הקודמת שלו. - אני מכיר הרבה מקרים כאלה.

א. גלס: היום חייבת להיות רציפות.

מ. ורטמן:
 הנושא הזה לא רלוונטי כי לפי החוק
 הקיים יש לו אפשרות לעבוד 6 חודשים.
 היום מדובר על זכות קדימה בשירות התעסוקה. זכות קדימה אפשר לקבוע גם
 לגבי סוגים אחרים.

י. אליאסוף:

סעיף 2:
 (א) במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
 5. לשכת עבודה - לגבי מפעל - היא לשכת
 שירות התעסוקה שהמפעל נמצא בתחומה. התיקון הזה בא בעקבות התיקון
 שעשינו בחוק שירות התעסוקה.

מ. ורטמן: אני לא הייתי אומר בתחומה אלא בטפולה.

י. אליאסוף:
 המינוח הוא בחוק שירות התעסוקה...השר
 יקים לשכות עבודה ויקבע תחום שיפוטן.

היו"ר ש. ארבל: אפשר לכתוב: בתחום שיפוטה.

ה. זיידל:
 ישנם מקרים שהם על הגבול. ברגע שאתה
 אומר בתחום שיפוטה אתה חייב להגדיר
 בדיוק. לכן מוטב להשאיר את הנוסח כפי שהוא.

י. אליאסוף:
 אתה חייב להיות צמוד להגדרה של חוק
 שירות התעסוקה וגם להוראות.

היו"ר ש. ארבל: הוחלט: לאשר סעיפים 1 ו-2 כפי שהם.

י. אליאסוף:

(א) בכפוף להוראות סעיף 19 לא יחול הפרק השני על חייל משוחרר משירות סדיר

סעיף 5א:

אלא אם נחקיימה בו אחת מאלה:

(1) ביום התגייסותו מלאו לו 20 שנה.

(2) ביום התגייסותו טרם מלאו לו 20

שנה, אולם התייצבותו לשירות בטחון או להמשך שירות באה אחרי דחיה לפי סעיף 28 לחוק שירות בטחון, חשי"ט-1959 (נוסח משולב).

ב. גרינברג:

לפי סעיף 28 רשאי שר הבטחון בצו מטעמים הקשורים לחינוך, מטעמי משפחה, לפי בקשה של יוצא צבא לדחות לתקופה שיקבע את מועד ההתייצבות.

ל. דיציאן:

כאשר נאמר ביום התגייסותו טרם מלאו לו 20 שנה, הכוונה התגייסות בפועל?

י. אליאסוף:

בחוק שירות בטחון יש שני מונחים: (1) האיש נקרא עפי' חוק שירות בטחון להתייצב

לשם בדיקה רפואית. זו פעולה ראשונית שלצורך החוק שלנו אין לה שום משמעות. (2) פעולה שניה כאשר האיש נקרא להתגייס - זו פעולה שיש לה משמעות לצורך החוק שלנו. יש מצב נוסף כאשר אדם כבר נמצא בצבא ופונה לשר הבטחון להפסיק את השירות ולתת לו לחזור לעבודה ולאחר מכן להמשיך לשרת.

ל. דיציאן:

היום יש הודעות לאנשים שיצטרפו לעתודה אקדמית וזה מתחיל בגיל 17 או 16.

י. אליאסוף:

הדוגמה שלך איננה טובה כי הוא לא היה עובד. הזכות הזאת חלה רק על מי שהיה

עובד. למשל, נער שעבד עד גיל 18 ובמקום ללכת לצבא הולך לעתודה. השאלה היא אם הוא גוייס לצבא או לא?

ב. גרינברג:

הגיוס שלו נדחה לתקופה של 4-5 שנים. אני מביין ששאלתו של חה"כ דיציאן היא

שירותו נדחה בגלל הלימודים ובתקופת הלימודים הוא הפך להיות עובד במקום מסויים ולכן שמורה לו הזכות לחזור למקום העבודה.

היו"ר ש. ארבל:

השאלה שהוא מעורר היא: שהוא התייצב אבל בגלל לימודים אקדמיים דחו לו את

הגיוס והוא בגיל 19 מתגייס בטרם מלאו לו 20 שנה. נשאלת השאלה האם החוק הזה חל עליו או לא? - במקרה כזה אומרים: אם היתה לו דחיה של השירות החוק הזה לא יחול עליו.

א. גלס:

אני מביין שהרעיון הכללי הוא כזה: - מי שהתחיל לשרת בפועל וגמר את השירות

ללא הפסקות ובשעה שהוא התחיל לשרת עוד לא מלאו לו 20 שנה, הוא לא ייחנה מן הגנת החוק הזה. אבל אם רוצים להגן על אדם שכבר מלאו לו 20 שנה והיה במהלך העבודה והיה צריך לשרת אז פיסקה (2) כוללת את המקרה שפלונ'י בגיל 18 קיבל דחיה והתחיל לשרת בגיל 19.5 שנה - זה לכל הדעות חסר כאן.

ל. דיציאן:

נקח מקרה שמישהו גמר את לימודיו
התיכונים ואחר כך הלך לעבודה אקדמית
ולמד משפטים. תוך כדי לימודיו הוא נכנס לעבודה במשך שנה תמימה והוא
מתגייס לצבא בגיל 22 ומשתחרר בגיל 25 - מה עם אדם כזה?

ב. גרינברג:

הוא מוגן.

י. אליאטוף:

הוא ייכנס לסעיף קטן (1).

א. גלס:

צריך לקרוא את סעיף 6(א) מתי מתחילה
ההגנה. הוא אומר: חייל משוחרר שבסמוך
להתגייסותו, עבד עבודה קבועה במפעל. כלומר, כאן משתמשים במונחים אחרים
מחוק שירות הבטחון. אם אני נותן פרוש מילולי למונח התגייס הייתי אומר
שזה המועד שבו הוא הפך מאזרח לחייל. אם קרה דבר כזה ששירותו נדחה, אמנם,
הוא עבר את התהליך של הבדיקה הרפואית, אפילו התחיל לשרת שנה, ואחר
כך הפסיק. נדמה לי שבתקופת הביניים הוא חדל להיות חייל וכשהוא מתייצב
מחדש יש לראות את האקט הזה לענין הזה כהתגייסות בפועל.

ב. גרינברג:

אם הוא התגייס בהיותו מעל לגיל 20,
אז מן הדין להבטיח לו זכות החזרה למקום
העבודה וזה, יחול על שתי קטגוריות: - (1) עולה חדש אשר הגיע ארצה לאחר
שמלאו לו 20 שנה, או בטרם מלאו לו אבל נקרא להתייצב לאחר גיל 20.
(2) לגבי אלה שקבלו עבודה אקדמית. כלומר, את ההתגייסות צריך לפרש לפי
המונחים בחוק שירות הבטחון, התייצבות לשירות סדיר זה המועד שבו הוא
לובש את המדים. והיה אם הוא התייצב לשירות סדיר לאחר שמלאו לו 20 שנה
וצסמוך לזה עבד בעבודה קבועה במפעל, אחרי סיום שירותו יהיה רשאי לחזור
למקום עבודתו. והיה ומועד התייצבות שלו נדחה בטרם מלאו לו 20 שנה
מטעמים שמצויינים בסעיף 28, אז תישמר לו הזכות לחזור למקום העבודה.

הוועדה רצתה ללכת לקראת אותו אדם

שהתייצב במועד הקבוע אלא שהשירות שלו נדחה מטעמים כלשהם.

מ. ורטמן:

כתוב: התגייסותו.

ב. גרינברג:

כדי לשמור על אחדות המינוח.

מ. ורטמן:

אני מבין שאם הוא התייצב כדין והצבא
לא גייס אותו הוא ייהנה מהזכות חזרה
לעבודה. נשאלת השאלה לגבי המינוח האם ביום התגייסותו הכוונה מיום-
הרישום?

ב. גרינברג:

הכוונה ביום שהוא לבש את המדים.
הכוונה להקל על אלה שנמצאים בעתודה

אקדמית.

י. לקט:

המציאות הוכיחה שההגנה לחייל משוחרר
יוצרת מצב שאנשים לא מתקבלים לעבודה
בגלל זה. סעיף 5(א) יגרום למצב שהמעסיקים יימנעו מקבלת עולים חדשים
או כאלה שזקוקים לעזור להורים ואז הם יפוטרו.

היו"ר ש. ארבלי:

אנחנו כבר אחרי דיון קשה ומייגע עם אנשי משרד הבטחון. הדאגה שלנו היא לגבי גילאים בטרם הגיוס שרוצים לעבוד באותה התקופה. בכל זאת אמרנו לגבי אותה אוכלוסיה שמתגייסת בגיל מאוחר יותר לא נכביד על המצב הזה ונשאיר בחלקו את המצב הן לגבי עולים חדשים והן לגבי אנשים מבוגרים יותר - זה כדי להתפשר עם הצבא. אנחנו בסעיפים האלה באים לענות על אוכלוסיה מסוימת שהיא קצת יותר מבוגרת. המגמה היא ברורה. אם יש משהו שצריך להבהיר - בבקשה.

א. גלס:

בסוף סעיף (א) (2) אחרי המלים אחרי דחיה את המילים: למועד שבו כבר מלאו

לו 20 שנה.

י. אליאסוף:

סעיף (ב) זו הוראה טכנית שבאה לא לגרוע מהוראות דומות. למשל דין מגוייס חוץ כדין חייל משוחרר כמשמעותו של חיילים משוחררים לענין החזרה למפעל.

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: לאשר סעיף 5א.

י. אליאסוף:

סעיף 3:

בסעיף 8(ב) לחוק העיקרי, במקום "ועדת ערעור" יבוא "בית דין אזורי כאמור

בסעיף 23". זהו תיקון טכני בלבד.

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: לאשר סעיף 3.

י. אליאסוף:

סעיף 4:

במקום הפרק הרביעי לחוק העיקרי יבוא: "פרק רביעי: זכות קדימה בשליחה לעבודה".

19. (א) בסעיף זה "חייל משוחרר משירות סדיר" - למעט -

(1) מי שחל עליו הפרק השני מכוח האמור בסעיף 5א.

(2) מי שקיבל פיצויי פטורים מבעל המפעל בנסיבות המפורטות בסעיף

6(ב).

(ב) לחייל משוחרר משירות סדיר תהא תוך שנה אחת מיום השחרור זכות קדימה להישלח לעבודה במקום עבודה במפעל שבו היה מועסק ארבעה שבועות רצופים לפחות סמוך לפני תחילת השירות; זכות הקדימה כאמור בסעיף קטן זה תהיה עדיפה על פני כל הוראה בחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959 ובתקנון השירות שנקבע לפי אותו חוק.

לפי החוק היום זכות החזרה לעבודה ניתנת

לכל חייל משוחרר פרט לאותו חייל שקיבל מהמפעל פיצויי פטורים לפני התגייסותו או אחרי השחרור. במקרה כזה המעביד משוחרר מחזרתו לעבודה.

כלומר, מי שהתגייס בגיל 18 ושרוחו

לא נדחה ולא קיבל פיצויי פטורים יחולו עליו הדברים האלה.

ס. אביטל:
 אחרי התייעצות עם הנהלת משרד הבטחון ועם צה"ל החלטנו להמשיך להתנגד לשינוי החוק. זו התנגדות גם של שר הבטחון.

היו"ר ש. ארבלי:
 גם התיקון שאנחנו עושים הוא לטובת החיילים, הן לפני גיוסם והן אחרי גיוסם.

א. גלס:
 יש בחוק זכות קדימה. האם הוחקנו תקנות לפי סעיף 33 של החוק? - אני חושב שמן הראוי שזכות הקדימה הזאת תהיה עדיפה גם על זכות הקדימה עפ"י תקנות.

היו"ר ש. ארבלי:
 צריך להוסיף את זה.

הוחלט: להוסיף: זכות זו עדיפה על פני זכות קדימה לפי סעיף 33 ועל פני כל הוראה בחוק שירות התעסוקה. כמו-כן הוחלט לאשר את סעיף 4 עם התוספת הנ"ל.

י. אליאסוף:

סעיף 5:
 סעיף 39 לחוק העיקרי - בטל. זה קשור לסעיף 1(2) שאחרי סעיף קטן (ג) יבוא (ד) לענין שירות הקבע. לכן הסעיף הזה מבוטל כי האלמנטים האלה נמצאים היום ב-(ד).

היו"ר ש. ארבלי:
הוחלט: לאשר סעיף 5.

י. אליאסוף:

סעיף 6:
 במקום סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא: 41. העדרו של עובד מעבודתו במפעל לרגל שירות חלקי לא ייראה כהפסקה ברציפות עבודתו במפעל, ואם פוטר בעל מפעל עובד בשל שירותו בשירות חלקי, בטלים הפטורים.

שירות חלקי מוגדר בסעיף 1 לחוק, שירות ששר הבטחון הכריז עליו שהוא שירות חלקי. עת היום לגבי שירות מילואים לא בתקופה של שעת חירום הוא שירות חלקי, או השחתפות החייל במילואים בקורס קצינים. מאחר וכל המערכת של התשלומים מוגדרת בחוק שירות מילואים חגמוליים, מוצע לבטל את הסעיף הזה ולומר רק ששירות חלקי לא תראה כהפסקת העבודה במפעל ואם הוא פוטר בטלים הפטורים.

היו"ר ש. ארבלי:
הוחלט: לאשר סעיף 6.

י. אליאסוף:

סעיף 7:
 בסעיף 43(ב) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (א) יבוא: (א1) חייל משוחרר משירות סדיר אשר לו זכות קדימה להישלח לעבודה לפי סעיף 19, אך לא נתקבל לעבודה.

י. אליאסוף:
לגבי חייל שהתגייס לשירות סדיר ולא קיבל פיצויי פיטורים יש לו זכות קדימה להישלח לעבודה. נשלח לעבודה ולא נתקבל לעבודה הוא ייחשב כמפוטר ויהיה זכאי לפיצויים.

א. גלס:
יוצא שאם אין מקום באותו מפעל אז באופן אוטומטי החייל יהיה זכאי לפיצויי פיטורים. לפי סעיף זה, בית הדין לעבודה יפסוק באופן אוטומטי לכל אדם שיש לו זכות קדימה והוא לא התקבל לעבודה, בין שהתפנה מקום או לא התפנה, והוא זכאי לפיצויים.

היו"ר ש. ארבל:
זו הכוונה. אם הוא לא קיבל את הפיצויים ויש לו זכות קדימה להישלח למקום העבודה שלו ותוך שנה לא התקבל, אנחנו מציעים שהוא יקבל פיצויי פיטורים.

י. אליאסוף:
יש להגיד: לא נשלח או נשלח ולא התקבל, יקבל פיצויי פיטורים.

א. גלס:
הנטייה היתה כאן שלא יהיו מניעים לבעל המפעל שלא להעסיק את האיש. אני חשבת שרק אם סרבו לקבל אותו אז הוא זכאי לפיצויים. אתם אומרים: אם תוך שנה הוא לא התקבל לעבודה הוא זכאי לפיצויי פיטורים.

י. אליאסוף:
בין אם הוא לא נשלח, או נשלח ולא התקבל.

א. גלס:
בדרך כלל המצב הוא כך שצעירים כאשר הם משתחררים מסתדרים דוקא במקומות עבודה אחרים. לכן אם אותו אדם חוזר ולא מממש את זכות הקדימה אלא הולך למקום אחר - האם הוא יכול לפי סעיף זה לתבוע פיצויי פיטורים?

י. אליאסוף:
התשובה היא לא.

א. גלס:
אני חושב שכאן צריך להבטיח דבר כזה: אך לא התקבל לעבודה אף על פי שהוצעה לו.

ב. גרינברג:
צריך לכתוב: נשלח לעבודה אך לא התקבל.

היו"ר ש. ארבל:
למשל, אותו בחור שהשתחרר מהצבא פנה ללשכה לשם קבלת עבודה. מכיון שבעילית אין מקום בשבילו מציעים לו עבודה בעסיס. הוא נשאר שם קבוע, בינתיים השנה נגמרת והוא לא חוזר לעילית - האם הוא זכאי לפיצויי פיטורים או לא? - אני הייתי מציעה בכל מקרה אם הוא חזר או לא חזר יממש את זכות פיצויי הפיטורים שהיו מגיעים לו לפני הגיוס.

י. לקס:
אם המעביד מוכן לקבל אותו לעבודה מה אז?

היו"ר ש. ארבל:
אם הלשכה אינה יכולה לשלוח אותו למקום העבודה הקודם כי אין שם עבודה אז אני רוצה שהוא יקבל את פיצויי הפיטורים.

יש מקרה הפוך שהוא לא רוצה לחזור למקום
העבודה הקודם אף על פי שמציעים לו

י. לקט:

לחזור.

במקרה כזה לא מגיעים לו פיצויים.

היו"ר ש. ארבל:

צריך להוסיף בסוף: אף לא נחבל לעבודה
ואף לא הוצעה לו עבודה.

א. גלס:

אני מציע לעבוד לסעיף 8 ולאחר מכן נחליט
בענין סעיף 7.

י. אליאסוף:

בחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963:-

סעיף 8:

(1) בסעיף 2(1) במקום "בסעיף 39א" יבוא

בסעיף 1(ד). (2) בסעיף 11, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

(ג) התפטר עובד סמוך לפני התגייסותו

לשירות סדיר כמשמעותו בסעיף 1 לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה),
תש"ט-1949, ובשל התגייסותו כאמור, רואים את ההתפטרות לענין חוק זה
כפיטורים.

זה משתלב עם הסעיף הקודם. הרעיון היה

כך: כל מי שמתגייס אחרי גיל 20 הגנת החוק חלה עליו ואין שום שינוי. יש
לו זכות לחזור לעבודה. לגבי מי שמתגייס בגיל 18 נציב לו שתי אפשרויות:
(1) להתפטר לפני גיוסו ולקבל פיצויי פיטורים - גם אז אין לו זכות לחזור
לעבודה. (2) אותו בחור שמתגייס בגיל 18 ולא מגיש בקשה לפיצויי פיטורים
אז גם לו אין זכות לחזור לעבודה אבל רוצים לשמור לו זכות קדימה לחזור
לעבודה. אם תוך שנה אין אפשרות לשלוח אותו למקום העבודה הקודם תהיה לו
זכות לקבל פיצויי פיטורים.

לכן ההצעה בסעיף 7 היא לא הוצעה לו

עבודה או שהוא נשלח אבל לא התקבל כי אז הוא זכאי לפיצויי פיטורים. כלומר,
לא נשלח לעבודה תוך שנה, או נשלח תוך שנה אך לא התקבל.

לא הייתי סבור שיחסי עובד ומעביד נותקו
ולוא רק בגלל שיש הפרשות לקרן חגמולים.

י. שובלי:

לפי החוק הקיים מדובר על מי שהוחזר

ב. גרינברג:

למקום העבודה הקודם מכוח החוק, נשמרות
לו זכויות הוותק, חופשת מחלה וחופשה שנתית. אבל אם הוא יחזור שלא מכוח

סעיף 6 סעיף 12 לא יחול עליו.

יכול להיות שתוך השנה הוא נשלח לעבודה
קיבלו אותו ועבד חודש וחצי. לאחר מכן

היו"ר ש. ארבל:

אין עבודה ומפטרים אותו. מה אז?

הוא צריך לקבל פיצויי פיטורים.

י. אליאסוף:

ב. גרינברג:

החוק הקיים אומר: אדם שהוחזר לעבודה מכוח סעיף 6, חייבים להעסיק אותו

לפחות במשך 6 חודשים.

היו"ר ש. ארבלי:

אני רוצה שהוא יקבל פיצויי פיטורים. אחרי חודש ימים לא מקנה לו זכות

לפיצויי פיטורים.

ב. גרינברג:

זה מצטרף לתקופה הקודמת שלו. אם זה 6 חודשים גם כן זה לא מזכה אותו

לפיצויי פיטורים.

היו"ר ש. ארבלי:

אילו היה מממש את זכות הפיצויים לפני הגיוס הוא היה מקבל. אם הוא לצה להשאיר לעצמו את זכות הקדימה להישלח לאותו מקום עבודה ועבד רק חודש ימים כי לא היתה יותר עבודה, במקרה כזה מגיעים לו פיצויי פיטורים. מה במקרה שפיצויי פיטורים לא מגיעים לו כי הוא עבד רק 6 חודשים לפני הצבא?

א. גלס:

את אומרת אם הפיטורים היו כעבור חודש אז מגיעים לו פיצויים - השאלה כעבור

כמה זמן? - איפוא הגבול?

י. לקט:

יש לו זכות לפיצויי פיטורים לפני ההתגייסות. אנחנו אומרים גם אם לא מימש את הזכות הזאת אנחנו רוצים להקנות לו זאת אחרי השחרור במשך תקופה של שנה אחת לקבל פיצויי פיטורים. אם הוא התקבל לעבודה וכעבור 6 חודשים או 9 חודשים הוא פוטר, רשאי לקבל פיצויי פיטורים, כולל התקופה שהוא עבד לפני ההתגייסות.

היו"ר ש. ארבלי:

אני אומרת אם הוא נשלח לעבודה ופוטר בתקופה שטרם מזכה אותו לפיצויים גם

אז מגיעים לו פיצויים.

י. כהן:

אם התקופה לפני שהוא התגייס לצבא מקנה לו זכות זו - ניחא. נשאלת השאלה לגבי אותה התקופה במשך אותה השנה שהוא פוטר. לגבי אותה שנה אני מציע שנאפשר לו, אם פוטר אחרי חודש, לפחות לקבל פיצויים.

ב. גרינברג:

עקרון אחד שמור בחוק והוא שתקופת העבודה הקודמת להתגייסותו לצבא מצטברת לתקופת העבודה לאחר השחרור. והיה אם ההצטרות של שתי התקופות נותנת לו תקופה של שנת עבודה הוא זכאי ממילא לפיצויים. השאלה היא מה קורה אם ההצטרות של שתי התקופות לא מזכה אותו לפיצויי פיטורים?

היו"ר ש. ארבלי:

גם במקרה כזה צריך לשלם לו פיצויי פיטורים.

א. גלס:

הדבר הזה מובטח באותו סעיף ששומר לו את זכויות הוותק והיה ולפני ההתגייסות עבד תקופה שמזכה אותו לפיצויי פיטורים. במידה והוא פוטר כעבור חודש ואם מצרפים את שתי התקופות ורואים שזה מזכה אותו לפיצויים הוא יקבל. אבל נקה מקרה שהוא עבד רק 6 חודשים - ולפי כל הכללים עבור 6 חודשים לא משלמים פיצויי פיטורים וגם לא עבור 7 חודשים - לפי ההסכם הקיבוצי. אז גם במקרה כזה לא מגיעים לו.

י. כהן:

את זה צריך לתקן.

י. שובלי:

בכדי לא לשבור את העקרון שרק 11 חודש מקנים זכות לפיצויים אפשר לקחת בחשבון את תקופת השירות שלו לצורך חישוב תשלום פיצויי פיטורים. בישיבה האחרונה היתה הצעה לקחת בחישוב את פרק הזמן שהוא שירת לצורך גובה הפיצויים.

היו"ר ש. ארבלי:

מה שאני מציעה שבכל מקרה התקופה הזאת של השירות בצבא מקנה לו זכות לפיצויי פיטורים במידה ועבד פחות מהתקופה שיכולה לזכות אותו לפיצויי פיטורים.

י. כפלאוי:

באופן תיאורטי יכול להיות מצב שהחייל עבד חודש לפני ההתגייסות וחזר לעבודה וכעבור יום הוא פוטר - האם עבור החודש הזה הוא צריך לקבל פיצויים?

היו"ר ש. ארבלי:

כן.

י. כפלאוי:

אני צריך להתייעץ בקשר לזה.

מ. ורטמן:

תנאי עבודה נקבעים בחוזי עבודה מתי זכאי לפיצויים, לאחר איזה תקופת צבירה וכו'. בחור שעומד להתגייס לצבא או משתחרר מהצבא דינו כדין כל אדם אחר. אי אפשר להכניס אפלייה בין אחד לשני. אני לא מציע שבחוק נכניס ענין של תנאי עבודה שנקבעים בחוזי-עבודה. לפי החוק הקודם אם נותן העבודה אינו מוכן להחזיר אותו לעבודה הוא צריך לשלם לו משכורת של 6 חודשים או להעסיק אותו 6 חודשים.

י. אליאסוף:

אנחנו מדברים על אנשים שיש להם הזכות להישלח לעבודה ולא לגבי הסוג השני.

י. לקט:

אינני חושב שזה נוגע לענין תנאי עבודה. כי פיצויי פיטורים נקבעו עפ"י חוק. לדוגמה, נער שעבד 9 חודשים והתגייס לצבא. עצם העובדה שהתגייס לצבא מונעת ממנו פיצויי פיטורים. מדוע לא לתת לו פיצויי פיטורים באופן חלקי? - הרי הכל תלוי ברצונו הטוב של הצבא אם לתת לו דחיה או לא. כי אם יתנו לו דחיה הוא יקבל פיצויים. בגלל זה שהוא הלך לצבא לא מגיע לו עונש שתשלול ממנו את זכות פיצויי הפיטורים שהיה מקבל בעוד חודשיים. לכן יש הגיון במה שחברת הכנסת ארבלי אומרת שפיצויי פיטורים לגבי צעיר שמתגייס לצבא, גם אם לא הגיע לתקופה שמזכה אותו לפיצויים, תקופת שירותו בצבא תיחשב לו לצורך הזכות הזאת.

היו"ר ש. ארבלי:

נקנה את הזכות הזאת לכל מי שמתגייס,
ולא חשוב כמה עבד, פיצויי פיטורים.

מ. ורטמן:

אני מציע שנזמין את נציגי ההסתדרות כדי
לשמוע מהם איזה השלכות יש לזה לגבי
יחסי העבודה. זה בניגוד למגמה של ההצעה המקורית של חה"כ ארבלי. את הצעת
ניתוק מוחלט בין האיש שעבד לבין החזרתו לעבודה. מה שאת מציעה שמיום שהוא
מתגייס מתנתק הקשר בין עובד ומעביד באופן אבסולוטי. אם מגיעים לו פיצויים
יקבל, לא מגיעים לו לא יקבל.

בצורה אחרת.

מה שאת מציעה היום זו חזרה לחוק הקודם

י. לקט:

איך אפשר להשוות פיצויים של 6 חודשים
במקום שכר של 6 חודשים?

מ. ורטמן:

לא צריך לתת לו יותר מאשר מקבל עובד
אחר.

י. אליאסוף:

יש קבוצת עובדים שכאשר היא הולכת לצבא
יש לה הזכות לחזור לעבודה, לגבי אלה
לא יקבלו פיצויים. אבל יש קבוצה אחרת בגיל 18 שמתגייסת מבלי הזכות לחזור
לעבודה. לגבי אלה מוצע קבלת פיצויים בגלל עצם הגיוס עצמו.

מ. ורטמן:

מסרת החוק היא שיקבלו אותו מבלי שנותן
העבודה ישא בהוצאות.

היו"ר ש. ארבלי:

משחררים את המעביד מהחובה לקבל אותו
לעבודה.

מ. ורטמן:

לפי דעתי פיצויי פיטורים זה נושא חדש.

י. כפלאוי:

יוצא שלמעביד יש שני סוגים של עובדים,
אחד שעומד להתגייס והשני שאינו עומד
להתגייס שממילא אינו זכאי לפיצויים. יוצא שהמעביד שמעסיק אדם 4 חודשים
יצטרך להתחייב לשלם פיצויי פיטורים. כלומר, הוא מקבל על עצמו עוד נטל.

ענין הפיצויים צמוד לענין של שנה. בשלב
זה אנחנו לא נערער את זה. בענין הזה אני מבקש להתייעץ. כלומר, לא לשלם
פיצויים עבור תקופה שלא זכאים לקבל שלא לפי חוק פיצויי פיטורים. אני מציע
לשקול לתת ממשות יותר לענין של זכות החזרה לעבודה. כלומר, לא זכות חזרה
פיקטיבית ליום אחד אלא לכמה זמן.

היו"ר ש. ארבלי:

אני לא מקבלת את זה.

י. לקט:

אם אתה אומר שזה שובר את העקרון של
שנה זו התקופה שמזכה לפיצויי פיטורים
אני אומר שהעקרון נשמר ע"י כך שתקופת הגיוס לצורך זה מוסיפים אותה לתקופת
העבודה במידה ולא היתה לו שנה בעבודה.

י. לקט:
האמת היא שגם אם נקנה את הזכות לפיצויי פיסורים לנער, יהיה יותר זול להעסיק את הנער מאשר לתת תעריף לאחד שהוא אחרי צבא כי השכר הוא יותר זול.

א. גלס:
אתם מחמירים לגבי המצב הקיים. כי לפי המצב הקיים זכאי האדם שהוא היה מבחינת עובד קבוע של 6 חודשים. היום המצב הוא כזה שלמעביד אין כל התחייבות או התחייבות רופפת במסגרת סעיף 19 הקיים של זכות קדימה לעובד שעובד פחות מ-6 חודשים. כרגע מוצע לקבוע התחייבות כמעט מוחלטת במישור של תשלום פיצויים. לענין רציפות הזכויות - הסעיף הזה מתנה את הדבר שהחיל מחקל לעבודה עפ"י סעיף 6 ולא על פי סעיף 19 שעליו מסתובב כל הויכוח. כלומר, אם רוצים להבטיח את רצף הזכויות אז לכל הדיעות צריך לתקן את סעיף 12.

י. אליאסוף:
כלומר, בחוק פיצויי פיסורים שיראו לענין גיוס לצבא כשממעותו בחוק שירות בטחון שתקופת השירות בצבא טובא בחשבון: (1) שהוא לא נשלח לעבודה באותו מקום, התחיל במקום אחר אבל הוא יהיה זכאי לקבל פיצויים. (2) נשלח לאותו מקום עבודה אבל כעבור חודש פוטר - מה עושים?

י. ז. אמיר:
למרות הכוונות הטובות לשפר את המצב של המתגייס, החוק הזה המוצע עלול להיות מנוגד לכמה הישגים שהעובדים הגיעו אליהם. יש לי שתי הצעות: - (1) להזמין את נציגי הנוער העובד ולשאול אותם אם הם בעד זה? - (2) להזמין את נציגי המחלקה המקצועית בהסתדרות.

היו"ר ש. ארבל:
הוזמנו לכאן וההסתדרות בעד החוק הזה.

י. ז. אמיר:
אם כך אני מציע להחזיר את החוק לכנסת.

היו"ר ש. ארבל:
זה לא יתקבל.

מ. ורטמן:
אי אפשר לאחוז את המקל בשני הקצוות. המגמה היחה ברורה לאפשר לנערים להיכנס לעבודה לפני הצבא. כל הכבדה אחרי השחרור על חשבון נותן העבודה ימנע כניסת נערים לעבודה - אם זה פיצויים מוגדלים או מוקטנים, כל דבר שכוון בתשלום, נותן העבודה יעשה את שהחשבון שאם הוא יצטרך לשלם הוא לא יחזיק את הנער.

אפשר היה ללכת בשתי דרכים: (1) לקבל את החוק כפי שהתקבל בקריאה טרומית. הנער שעומד להתגייס יקבל פיצויים ובזה ניתק המגע בין עובד ומעביד.

היו"ר ש. ארבל:
בבקשה. מה בקשר לזכות קדימה של שליחה לעבודה?

מ. ורטמן:
לא. יש שתי אפשרויות בקשר לפיצויי פיסורים: או לפי חוק פיצויי פיסורים, או לפי הסכם העבודה באותו המקום. אי אפשר להכניס גורם שלישי. אני מעריך את ההתגייסות לצבא אבל זה לא צריך להקנות להם שום זכות מיוחדת.

כל מה שפה עושים זה להבטיח לו חזרה לעבודה, לא קובעים לו לא שכר ולא

מ. ורטמן:

תנאים.

אז נחזור להצעה הכחולה.

היו"ר ש. ארבלי:

ההצעה שבחברת הכחולה לא תפתור את כל הבעיות. נניח שהאיש לא מבקש להישלח לעבודה ולא נשלח אלא מתחיל לעבוד במקום עבודה אחר - האם מגיעים לו פיצויי פיסורים?

י. אליאסוף:

אם הלשכה הציעה לו והוא הלך לשם ולא התקבל הוא יקבל פיצויים.

היו"ר ש. ארבלי:

לפני שהלשכה שלחה אותו לשם היא שלחה אותו למקום אחר ושם הוא שבע רצון, לפי ההצעה הזאת הוא לא יקבל פיצויי פיסורים. גם לגבי החלק השני של ההצעה לאפשר לו להתפטר לפני הגיוס - גם זה לא ניתן לפי ההצעה בכחול.

י. אליאסוף:

מגיע לו יקבל, לא מגיע לו לא יקבל. כל מה שצריך לקבוע שהתפטרות שלו עקב הגיוס רואים אותה כפטורים. כל מה שחל על מפוטר יחול עליו.

מ. ורטמן:

לא קיים אף מקום עבודה שנותן פיצויים חלקיים רק משנה.

י. ז. אמיר:

אנחנו מדברים אם זה פחות משנה עקב גיוסו לצבא.

י. כהן:

נער שעבד לפני גיוסו יראו את ההתגייסות שלו כפטורים והוא יהיה זכאי לפיצויי פיסורים או לפי הסכם העבודה במקום, אולי שם יהיה כתוב 6 חודשים, או עפ"י חוק. נקודה שניה - לא יקבל פיצויים, הוא חוזר ללשכה והלשכה שלחה אותו לאותו מקום עבודה. עבד תקופה מסוימת ולאחר מכן פוטר. צריך לצרף את שתי התקופות שלו התקופה שעבד לפני ההתגייסות ולאחר ההתגייסות ואם התקופה מזכה אותו לפיצויים - מה טוב. אם לא לא יקבל. מה שרצינו הוא שלגבי אותו נער שלאחר צרוף שתי התקופות לא מגיעים לו פיצויים אנחנו מבקשים להביא בחשבון לצורך קביעת הפיצויים את התקופה ששירת בצבא והוא יקבל חלקית בהתאם לתקופת העבודה.

היו"ר ש. ארבלי:

אם נותן העבודה יצטרך לשלם פיצויים בעד תקופת ההצטברות אז אנו מגיעים

מ. ורטמן:

לאותו המצב שנותן העבודה לא ירצה לקבל נערים לעבודה. היום המצב יותר טוב. היום הוא נכנס למקום העבודה. לאחר השחרור נותן העבודה חייב להחזיר אותו לתקופה של 6 חודשים או לשלם לו משכורת של 6 חודשים. למה אני צריך לתת לו פיצויים אם אני יכול לתת לו משכורת של 6 חודשים?

היו"ר ש. ארבלי:

בישיבה האחרונה עלתה ההצעה הזאת כפתרון שתקופת השירות תלקח בחשבון לצורך קניית הזכות לפיצויים עבור תקופת עבודה בפועל. אם על זה מתלכדים גמרנו את הנושא.

לענין הזה אנחנו מבקשים התייעצות.

י. כפלאוי:

הוחלט: להוסיף בסעיף 7 את המילים: -
לא נשלח לעבודה, או נשלח לעבודה אך לא
החקבל. את סעיף 8 מאשרים כפי שהוא.

היו"ר ש. ארבלי:

י. אליאסוף:

סעיף 9:
סעיף 35 לחוק שירות מילואים (תגמולים),
חשי"ט-1959 (נוסח משולב) בטל. זהו סעיף
שעוסק בזכאות לקבל תשלום בעד תקופת שירות חלקי. מאחר והחלפנו סעיף 41
אין צורך בסעיף 35.

הוחלט: לאשר סעיף 9.

היו"ר ש. ארבלי:

י. אליאסוף:

סעיף 10:
חוק זה לא יגרע מזכויותיו של מי שלפני
תחילתו שירת שירות סדיר או החל לשרת בו.
כלומר, החוק לא גורע ממי שכבר נמצא היום בשירות סדיר אלא זה יחול רק על
מי שהתגייס אחרי תחילת החוק.

הוחלט: לאשר סעיף 10.

היו"ר ש. ארבלי:

קבלנו את חוק החיילים המשוחררים (החזרה
לעבודה) (תיקון מס' 7), תשל"ז-1977. אני מבקשת להכין אותו להגחה על שולחן
הכנסת לקריאה שניה ושלישית.

חוק שירות המדינה, (משמעת), (תיקון מס' 5), תשל"ו-1975

סעיף 15 נשאר פתוח בקר לפומביות הדיון

בבית הדין.

י. מאירי:
מאחר וההצעה של דיון פומבי בבית הדין
נדונה ברשויות - וזה נעשה על דעת שר
המשפטים וועדת השרים לעניני חקיקה - אנו מבקשים מהוועדה לאשר את ההצעה
המוצעת כאן כפי שהיא קיימת בבית משפט רגיל שניתן יהיה לדון בפומבי. כדי
שלא יקרה מה שקורה היום שעושים זאת בדלתיים סגורות. היות ואין הכוונה
להסתיר שמחקיים דיון אנו מבקשים לאשר את ההצעה הזאת.

היו"ר ש. ארבלי:

אני מבינה שאתם רוצים היום לשנות את
הפרוצדורה הקיימת שכל הדיונים יהיו
פתוחים רק לגבי אותם מקרים שבית הדין החליט לסגור אותם מטעמים מסויימים.

י. קדמין:
אני מציע להשתייך את ההכרעה מתי זה יהיה
פומבי ומתי לא בידי בית הדין כפי שזה

מקובל בבתי המשפט.

י. ז. אמי:

אני רוצה לציין בסיפוק רב שבמשך שלוש השנים האחרונות מתגלים במדינה כל הדברים שישנם. טוב שהדיונים בבתי הדין המשמעתיים יהיו פתוחים. היושר מתחיל להשתרש בתוכנו. אני תומך בהצעת החוק שהכל יהיה גלוי.

מ. ורטמן:

האם זה מובן שגם לגבי פרסום גזר הדין בית הדין יהיה רשאי להחליט מה פומבי ומה לא? - כלומר, לא להשאיר את זה פתוח אלא שבית הדין יחליט מתי לפרסם ומתי לא.

י. מאירי:

אני מקבל.

מ. ורטמן:

אם הדיון הוא סגור יש להניח שגם פסק-הדין יהיה חסוי. אבל אם הדיון הוא פומבי גם כאן צריך לקבוע שלא תמיד ניתן לפרסם את פסק הדין אלא בהחלטת בית הדין.

היו"ר ש. ארבל:

האם בבתי-המשפט יש דבר כזה?

י. אליאסוף:

לקרוא את פסק הדין בדלתיים סגורות?

א. גלס:

כאן יש צורך להבהיר שדיון כולל גם את הקראת פסק הדין. אני רוצה לבדוק את זה. גם במשפט צבאי וגם באזרחי קיימת אפשרות שהדיון יהיה בדלתיים סגורות, למרות הקראת פסק הדין. אני מבין שהעקרון הזה יהיה גם כאן שהדיון יכלול את הקראת פסק הדין. כלומר, הדיון יהיה פומבי אבל בית הדין יכול מ-4 טעמים שפורטו בסעיף קטן (ב) להוציא את הקהל. לפעמים קיים עניין לפרסם את ההלכה שנקבעה באותו פסק-דין בצורה שאינה נותנת אפשרות לזרות מי ומה. כאן יש בעיה מסויימת שהנציב יהיה מעוניין לתת פרסום מבלי לפגוע בסודיות. מותר גם לבית המשפט הרגיל לעשות זאת אלא שהבית המשפט הוא השולט על מה שניתן לפרסם ועל מה שלא ניתן לפרסם. המתכונת המוצעת מצביעה על דרך שדרכי הפרסום, גם של פסק הדין שניתן בדלתיים סגורות, זהו עניין של בית הדין ולא של הנציב.

מ. ורטמן:

שבית הדין יהיה רשאי להחליט על אופן פסק הדין אם הוא יהיה פומבי או חסוי.

י. אליאסוף:

לא מזמן ניתנה החלטה ע"י בית המשפט העליון לגבי דיון משמעתי של לשכת עורכי הדין. גם שם הכלל הוא שהדיון מתקיים בדלתיים סגורות אלא אם הוחלט לפתוח. היה עורך-דין שהיה מעוניין לפתוח ובית הדין סרב והוא ערער על זה. בית המשפט העליון קיבל את העקרון שבדיונים משמעתיים הכלל צריך להיות שהדיונים יהיו פומביים אלא אם הוחלט אחרת. ישנם 4 מקרים ש-3 קיימים גם לגבי בתי-המשפט והם: שמירה על בטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, לשם הגנה על המוסר או על שלומו קטין או על פעולתו התקינה של שירות המדינה.

אם פותחים את הדיון האם לא כדאי להשאיר

לבית הדין שיקול יותר רחב כדי לסגור את הדיון. אם הוועדה מקבלת להסמיך את בית הדין לגבי מקרים נוספים יש צורך לחשוב על נוסחה.

י. מאירי:

אני חושב שהמילים... או על פעולתו
התקינה של שירות המדינה, בית הדין
יחליט על כל מקרה אם זה סגור או פתוח, אני חושב שזה מספיק רחב וכדאי
להשאיר את הסעיף כמו שהוא.

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: לאשר את סעיף 15 כפי שהוא.

י. אליאסוף:

מה בענין הוראת הלוואי בקשר להפרעה?

א. גלט:

אני חושב שועדת השרים לעניני חקיקה
תחליט על זה ביום שני.

מ. ורטמן:

בסעיף (ג) כתוב: החליט בית הדין על
עריכת דיון בדלתיים סגורה, רשאי הוא
להרשות לאדם או לסוגי בני-אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

נניח שעד רוצה להופיע בבית הדין
בדלתיים סגורות - בית הדין צריך להחליט על כך.

י. אליאסוף: אני חושב שזה מכוסה.

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: מר גלס יבדוק את הענין לגבי
תופעות הלוואי ולגבי הענין של פרטום

פסק-הדין או הקראתו.

א. גלס:

סעיף 16: סעיף 42 לחוק העיקרי - בטל.

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: לאשר סעיף 16.

א. גלס:

סעיף 17:

היום פסק-הדין של בית הדין המשמעתי הוא
סופי פרט למקרים שבית הדין החליט על
פטורים או על פסילה, גם העברה ממשרה אחת לשניה. זכות הערעור שמורה לנאשם
בלבד ואין זכות ערעור לתביעה. ההצעה היא די מרחיקה לכת היא פותחת בפני
שני הצדדים גם בפני התביעה וגם בפני הנאשם זכות ערעור. שנית - מבלי
להתחשב מבחינת ההחמרה שהוטל עליו, יכולה להיות רק איזרה.

גם סעיף קטן (ה) הוא העתק של סעיף 195
של חוק סדר הדין הפלילי. נניח שהיה ליקוי גם בפרוצדורה אין בכך כדי
לבטל את פסק הדין אלא אם בית המשפט הגיע לכלל מסקנה שלא נגרם למעשה
עוותים הוא רשאי לדחות את הערעור.

המטרה היא כך - אין היום כל בקורת על

בתי הדין המשמעתיים. כל מה שהוא מטיל עליו שהוא פחות חמור מפטורים או
העברה ממשרה אחת לשניה, הדרך היחידה היא פנייה לבג"ץ אם היתה חריגה מסמכות
של בית הדין. הנסיון מוכיח על מקרים בודדים ביותר.

א. גלס:

לבית הדין יש סמכויות רחבות. הוא רשאי להגיע למסקנה שאליו הגיע בבואו לזכות את הנאשם, היינו מיון חומר הראיות, פרוש של חוק וכו' - כל הדברים האלה, כל עוד לא הוחלט על פטורים אין כל בקורת. נתגלה הצורך שחיה בקורת על זה. אם כך מוטב לעשות שוויון מוחלט בין שני בעלי הדין, הן התביעה והן הנאשם בכל מקרה שתהיה פנייה לבית המשפט העליון.

י. מאירי:

עד עכשיו יכול היה העובד לערער רק בשני מקרים כאשר מפטרים אותו או לערער בכל מקרה אבל זה ניתן גם לתביעה.

י. אליאסוף:

אני מבין שהערר ניתן רק לגבי גזר-הדין הסופי.

א. גלס:

אין ערר על החלטת ביניים. יש רק מקרה אחד כזה בעבר וזה פסילת שופט.

י. אליאסוף:

יש ערר מועדת משמעת לבית הדין ולבית המשפט העליון.

א. גלס:

יש טעות בניסוח. הכוונה לפסק הדין באינסטנציה ראשונה.

היו"ר ש. ארבלי:

עקרונית מקבלים את התיקון המוצע בסעיף 43 בכפוף להערות שהשמיע מר גלס.

סעיף 18:

א. גלס:

ענין ההשעיה. כל עוד אף אחד לא בזקט בצעדים משלמים לעובד מחצית המשכורת אבל ניתן לפנות לאב בית הדין והוא יכול להחליט גם לפני קיום הדיון, או לשלם את מלוא המשכורת או לא לשלם בכלל. יש דבר נוסף - אם לאותו אדם יש הכנסה מעבודה אחרת שמוותרת לו אז הגבלות עבודות החוץ בשעת השעיה אינן חלות. עכשיו באים להגדיר מה זה עבודת חוץ. יש כאן מספר אפשרויות: - עבודה מחוץ למשרה. אם אדם קיבל הרשאה לעבוד מחוץ לשירות, הוא משוריין ולא יכולים לפגוע בתשלומים שמגיעים לו.

י. מאירי:

הרעיון המרכזי שהוא מושעה רק ממשרות בשירות המדינה. הפגיעה רק בעבודה בשירות

המדינה בלבד.

א. גלס:

נבדוק ובמחוק א"ל המלה "קביעות".

היו"ר ש. ארבלי:

המלה "קביעות" אולי באה להקל.

א. גלס:

המלה "קביעות" באה להחמיר.

היו"ר ש. ארבלי:

יש להשאיר את המלה קביעות כי זה מקל על העובד.

י. אליאסוף:

יש לציין "ערב השעייתו".

היו"ר ש. ארבלי:

הוחלט: לאשר סעיף 18 כפי שהוא.

סעיף 19:

47(א) עובד שהוגשה עליו קובלנה לפי סעיף 32, רשאי נציב השירות להשעותו מתפקידו עד לגמר הליכי החקירה והדיון; היה העובד מועסק במספר משרות בשירות המדינה, רשאי נציב השירות להשעותו כאמור בכולן או בחלק מהן.

(ב) התחילה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובד המדינה בעבירה שלדעת נציב השירות יש עמה קלון, רשאי נציב השירות, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, להשעות את העובד לתקופה שתסתיים לא יותר מחמישה עשר יום לאחר גמר הליכי החקירה והדיון הפליליים.

(ג) בכל מקום שנציג השירות רשאי להשעות עובד לפי סעיף זה, רשאי הוא, במקום להשעותו, להעבירו זמנית לעבודה אחרת במשרה שדרגתה אינה נמוכה מדרגת משרתו של העובד, או, בהסכמת העובד, במשרה בדרגה נמוכה יותר.

(ד) לענין סעיף זה רואים דיון כנגמר לאחר שאין עוד ערעור עליו.

א. גלס:

ראשית - אפשרות ביצוע השעייה. השעיית אדם שכבר ידוע שמתנהלת נגדו חקירה, עלולה לפגוע בעבודתו ולכן אפשר להעביר אותו למקום אחר.

שנית - במקום "השעייה" רוצים לצמצם את הצורך בהשעות ולהעביר את העובד ממקום מבלי לעורר כל בעיה משמעתית.

תיקון (ג) הוא טכני. היום כאשר פותחים בחקירה ניתן להשעות העובד עד גמר התהליך. נניח שהאיש נאשם בפלילים ויוצא פסק-דין כלשהו. יש דברים די מחשידים אבל בגלל חוסר ראיות אי אפשר לפעמים להוכיח. למשל, קבלת שוחד. אם זה נגמר בבית המשפט ויצא זכאי מחוסר הוכחות האיש חייב לחזור לעבודה. לכן מוצע שהנציב יכול, למרות זיכוי בפסק-הדין, להמשיך את ההשעייה 15 יום מעבר לפסק-הדין כדי להתחיל בהליכים בבית-הדין למשמעת. אם לא עושים זאת הוא יוכל לחזור לעבודה.

י. מאירי:

המצב היום שאדם מושעה וכאשר יוצא זכאי הוא ממשיך להיות מושעה. לכן בקשנו 30 יום כי זה מטיל אחריות עצומה על הנציבות להחליט תוך זמן קצר. כאשר האיש מושעה הוא הולך הביתה. החוק מאפשר עכשיו להעבירו למקום שאין בו קשר לדבר הזה. כיום הנציב יכול להחליט - אם הנאשם עובד בשני תפקידים - להשעותו מתפקיד אחד.

י. אליאסוף:

לענין 30 יום או 15 יום - הוועדה תתייחס לכך. אך האם (א) ו-(ב) יכולים להתערב

זה בזה?

יש להגדיר מועד גמר החקירה. יש צורך באקט שקצין משטרה המחליט על סגירת

א. גלס:

התיק להעביר הודעה לנציבות.

אנו מקבלים הודעות כאלו מן המשטרה.

י. מאירי:

(1) גמר חקירה בלי דיון פלילי.
(2) יתכן גמר חקירה עם דיון פלילי.

י. אליאסוף:

הדאגה במקרה שהחלטת המשטרה היא שלילית, ולא כאשר חיובית שאז המצב ברור לחלוטין.

א. גלס:

יתכן והוגשה קובלנה, הנציב הישעה. החוקר מטפל ולא הגיש קובלנה אך תוך כך הוגשה כבר קובלנה פלילית. השאלה העיקרית עד מתי תימשך ההשעייה?

י. אליאסוף:

יש להגביל את זמן ההשעייה בזמן החקירה.

היו"ר ש. ארבלי:

לפי חוק סדר הדין הפלילי אפשר להכניס למעצר עד תום הדיון. אולי נעשה אנלוגיה.

י. אליאסוף:

הישיבה ננעלה בשעה 13.10